

BIBLICKÉ ÚKOLY 1974

3. čtvrtletí 1974

JEŽÍŠ A JEHO LID

ÚVOD

V úkolech třetího čtvrtletí se chceme učit o Ježíši a o jeho vztahu k věřícímu lidu zde na zemi. Poznáváme Ježíše jako svrchovaného Pána, stvořitele nebe a země, který je hoden úcty a chvály. V Písmu se dočítáme, jak na Ježíše útočí satan. (Ez 28, 14). Spor je veden o Boží charakter. Ježíš útok přijal a bojoval se satanem a s třetinou andělů, kteří byli satanem svedeni. (Zj 12, 7, 8). Boj byl potom přenesen na naši zemi. Ale Bůh měl plán v zájmu spasení člověka, který měl odhalit Boží pravý charakter.

V tomto čtvrtletí chceme o Božím plánu uvažovat, poodhalíme i strategii nepřítele a ukážeme si, že lid Boží přes zdánlivě nepřekonatelné překážky zvítězí. Záleží, půjde-li v Ježíšově síle a v jeho šlépějích.

Ježíš, svrchovaný Pán

Zákl. verš: Fil 2, 9–11

Mnozí lidé vidí v Ježíši jen člověka. Uznávají ho jako velkého učitele, jehož slavný příklad je následováníhodný. Ale Pán Ježíš byl něčím víc: byl Immanuel — Bůh s člověkem. V tomto úkole poznáváme Ježíše jako věčného Boha. Kol 2, 9

Ježíš je stvořitel. Kol. 1, 16 Člověku se až zatají dech při pomýšlení, že svět vznikl v okamžiku a z ničeho. Ale bible nám praví, že „Bůh řekl a stalo se; přikázal a postavilo se“. (Ž. 33, 9)

Stvořitel vesmíru je také vykupitelem člověka. Pouze božská osoba měla v sobě život, sílu, moudrost a lásku, potřebné k vykoupení. Vykoupení je vlastně nejdražší čin odvahy a dokazuje, jak daleko byl Bůh ochoten jít pro záchranu člověka.

Je Bůh skutečně takový? V našem úkole si poukážeme nejen na vznešené postavení Pána Ježíše ve vesmíru, ale poznáme též, že Bůh přinesl pro záchranu člověka tu největší možnou oběť.

1. Immanuel — Bůh s námi (Mat 1, 23)

Narození z panny, které bylo předpověděno prorokem Izaiášem, potvrdilo Marii božský původ Ježíše. Anděl oznámil Josefovi zprávu o tomto zázraku. Mat 1, 20–25 Mudrci, které vedla hvězda až k Betlému, zřejmě poznali Ježíšovo božství, a poklonili se mu. Mat 2, 2 Také pastýři a Simeon i Anna poznali jedinečné zrození Pána Ježíše a jeho zvláštní poslání.

Co svědčil Jan Křtítel o Ježíši? Mat 3, 11

Musíme osobně uvěřit, že Ježíš byl Bůh?

2. Stvořitel všeho (Kol 1, 16)

Je to až neuvěřitelná myšlenka, že ten, který se narodil v takovém ponížení v Betlémě, je Pánem stvoření. Když si představíme, co musel Ježíš učinit pro záchranu člověka, jsme ohromeni jeho dobrovolným ponížením a jeho nesmírnou láskou.

Proč může Ježíš spasit všechny, kteří přicházejí skrze něho k Bohu? Žid 7, 24. 25

Jaká souvislost je mezi Boží tvůrčí mocí a mezi vykupením?

Kristus učinil nebesa a položil základy země. Jeho ruka umístila světy ve vesmíru a vytvořila polní kvítí. On naplnil zemi krásou a vzduch zpěvem. Do všeho na zemi, ve vzduchu a na obloze vepsal poselství Otcovy lásky.

3. Vykupitel člověka (Sk 4, 12)

Ve vykoupení je něco, co činí věčného navždy vděčným, takže je ochoten zasvětit celý svůj život Boží službě za vše, co dobrého přijal. Evangelium přináší radostnou zvěst o tom, že Stvořitel vesmíru je vykupitelem člověka.

Co učinil Bůh pro spasení člověka? Jan 3, 16

Z čeho jsme vykoupeni? Tit 2, 14 Kolik stálo naše vykoupení? 1 Petr 1, 18. 19; Zj 5, 9

Kristus ospravedlnil svým dílem vykoupení Boží vládu. Všemohoucí Bůh byl představen jako Bůh lásky. Satanova obvinění byla vyvrácena a jeho charakter byl odhalen. Už nemůže nikdy dojít ke vzpouře a ve vesmíru již nemůže vzniknout hřích. Všichni jsou po celou věčnost bezpečni před odpadnutím.

4. Vůdce spasení (Žid 2, 10)

Ježíš je vůdcem, který vede svůj lid k vítězství.

Je pozoruhodné, že v tomto verši čteme, že vůdce spasení

se stal dokonalým skrze utrpení. Tím, že trpěl, zemřel a vstal z mrtvých, je hoden cti být vůdcem.

Proč se dostalo Ježíši té cti, aby vzal nebeskou knihu z Božích rukou? Jak to vyjádřilo 24 starců ve své písni? Zj 5, 9. 10

Potřebujeme Ježíše jako svého vůdce, poněvadž křesťan nebojuje s tělem a s krví; jeho boj je duchovní. (Ef 6, 12) Nezapomínejme na tohoto vůdce v kritických okamžicích našeho života nebo při důležitém rozhodování.

5. Bůh se zjevuje v Kristu (Jan 14, 9)

Mnozí křesťané si představují charakter Boha nesprávně. Myslí si, že je krutý a puntičkářský. Satan se snaží postavit Boha do špatného světla, ale Ježíš přišel obhájit Boží charakter a ukázat jeho nevýstižnou lásku.

Pravá láska se pojí s kázní. Boží milosrdenství a spravedlnost jsou v úzkém souladu. Proto na kříži zůstává platnost zákona a dochází k odpuštění hříchů. Ten, který nesl hříchy světa, vytrpěl hněv Boží spravedlnosti a stal se pro tebe hříchem.

Je naše láska k lidem pouze projevem citů a nálady? Co nesmí pravá láska postrádat?

6. Cesta života (Jan 14, 6)

Co přináší znalost pravdy? Jan 8, 32.

Lidé často chtějí jednat správně, ale počínají si při tom nesprávně. Jsou otroky hříšné přirozenosti. Člověk může být svoboden jedině tehdy, je-li zajedno s Kristem.

Duše, která se nechce odevzdat Bohu, je ovládána jinou silou. Nenáleží sama sobě. Takový člověk snad mluví o svobodě, ale je přitom neuvědoměle otrokem hříchu. Nemůže vidět krásu pravdy, protože jeho mysl je ovládána satanem. Lichotí si, že si dělá co chce, ale poslouchá knížete temnosti.

Co pro mne učinil Kristus v mém životě?

Vzpouira proti Ježíši

Zákl. verš: Žalm 103, 8—11

V tomto úkole poznáme, jak ve vesmíru vznikl hřích a jak se Bůh k tomu zachoval. Hřích je vzpoura, boj. A boj, který začal v nebi a rozšířil se na andělské zástupy, se přenesl na tuto zemi a dotýká se všech lidí, ať už si to uvědomují, či nikoli.

Uvidíme, že hřích je v podstatě nepochopení Boha a nepřátelství, vzniklé z tohoto nepochopení. Jak může Bůh obhájit svůj charakter? Jak může všem stvořeným bytostem vysvětlit, že není takový, jak jej hřích představuje? To je Ježíšova příležitost — vyjádřeno lidskou řečí — aby světu ukázal, že Bůh je ztělesněná láska, že to s každým myslí zcela čestně a že jen on smí právem přijímat úctu a čest.

Ve světě hříchů člověk snadno viní Boha ze situace, ve které se nalézá. Ve skutečnosti svět obvykle Bohu vytýká, že je příčinou veškeré bídy. V tomto týdnu poznáme, jak hřích vznikl a jak se rozšířil. Poznáme také, jaké stanovisko Ježíš k hříchů zaujal, jak při tom neztratil dokonalou lásku a jak dokonale zvítězil.

1. Vznik hříchů (Iz 14, 12. 13)

Z čeho poznáváme satanovo sobectví?

Poznáváme zde kořen všeho hříchů? Lucifer, mocný anděl, postupně podléhal touze po sebepovyšování. Ačkoli měl veškerou slávu od Boha, začínal mít dojem, že to, co obdržel, je samozřejmé. Přestože se mu klaněli všichni andělé, nebyl s tímto postavením spokojen a opovážil se toužit po poctě, která náležela jedině Stvořiteli.

Lucifer odešel z Otcovy přítomnosti a začal mezi anděly šířit ducha nespokojenosti. Mezi anděly působil velmi rafinovaně a po nějakou dobu skrýval svůj pravý úmysl pod pláštěm úcty k Bohu.

2. Boj v nebi (Zj 12, 7. 8)

Michael je výstižný název Ježíše Krista, Syna Božího. Tento výraz znamená „rovný Bohu“.

Jaké názvy má Písmo pro odpůrce Boha? v. 9

Obyvatelé nebe a jiných světů nebyli připraveni pochopit podstatu a následky hříchů. Kdyby Bůh zničil satana, neviděli by v tom projev Boží spravedlnosti. Kdyby Bůh satana okamžitě zahladil, sloužili by Bohu některé stvořené bytosti spíše ze strachu než z lásky. Vliv svůdce by nebyl dokonale zmařen a duch odhoje by nebyl zcela potřen. Bylo proto nutné v zájmu celého vesmíru, aby se satan zcela odhalil a plně projevil své záměry.

3. Ježíš přišel spasit (Luk 2, 10. 11)

Kde čteme ve Starém zákoně o prvním Ježíšově příchodu?
Iz 7, 14; Mích 5, 2; Dan 9, 25—27

Jak se pokoušel satan zničit Ježíše? Mat 2, 16—18

Proč přišel Ježíš v době před dvěma tisíciletími? Gal 4, 4. 5

Svět byl zralý pro příchod Vykupitele. Národy byly spojeny pod jednou vládou. Všude se mluvilo jedním hlavním jazykem, který byl uznáván za spisovnou řeč. Rozptýlení Židé se shromažďovali na výroční svátky do Jeruzaléma ze všech zemí. Po návratu do svých domovů mohli po celém světě šířit zvěst o Mesiášově příchodu.

Zamysleme se nad tím, jak Bůh dodržuje přesně svůj čas v dějinách lidstva, a zařídme se podle toho do budoucna.

4. Ježíšovo střetnutí s pokušelem (Mat 4, 1)

S jakými pokušenými přišel satan k Ježíši? v. 3. 5—7.
8. 9

Chuť byla pro Krista základem prvního velkého pokušení, tak jako tomu bylo kdysi u první lidské dvojice v ráji. Naše vykoupení muselo začít tam, kde vznikla naše zkáza.

Druhé pokušení představovalo opovázlivost, jejímž podkladem byla pochybnost.

Třetí pokušení tvořilo nabídku ovládnutí celého světa. Byla to nabídka, která sice nevyžadovala utrpení, ale nebyla podle vůle Boží.

Jak velká pokušení doléhají na dnešního křesťana?

Satan může naléhat, ale nemůže k hříchu donutit. Pokušitel nás nikdy nemůže přinutit, abychom vykonali něco špatného. Ježíš zvítězil proto, že se odevzdal Bohu a že mu věřil. Jsme si vědomí toho, jak je hřích zákeřný?

5. Dokonáno je (Žid 12, 2. 3)

Ježíš bojoval proti satanu celou dobu svého pobytu na zemi. Satan se snažil ho zničit na moři (Mat 8, 24). Podněcoval lidi, aby ho zabili (Jan 8, 59). Ale Kristova hodina ještě nepřišla, a proto nic nemohlo zabránit splnění Božího úmyslu.

Po Ježíšově ukřižování satan viděl, že jeho přetvařování mu nepomůže. Nepadlí andělé a nebeský vesmír viděl jasně jeho působení. Satan se projevil jako vrah. Tím, že prolil krev Božího Syna, ztratil úplně sympatie nebeských bytostí a jeho dílo bylo od té doby omezeno.

6. Boží výzbroj (Ef 6, 12. 13)

Které zásady vítězství nad zlem zjevuje náš Pán ve Starém zákoně? Ž 40, 8. 9

Kristus se tak dokonale vzdal sám sebe, že neměl pro sebe žádné plány. Uznal Boží plány, a Otec je den ze dne

rozvíjel. Tak bychom měli my být závislí na Bohu, aby byl náš život prostým projevem jeho vůle.

Jaké různé druhy výzbroje nám Bůh opatřil pro boj proti zlu? Ef 6, 13–18

---

3. úkol — dne 20. července 1974

Satanův útok na Ježíšovo slovo

Zákl. verš: Žid 1, 1–2

V tomto úkole vidíme Stvořitele, jak rozmlouvá s Adamem a s Evou. Nebyl tu ještě hřích, který by bránil jejich osobnímu styku. Ale jakmile přišel hřích na svět, lidé už nemohli přímo hledět do Boží tváře, aby nebyli okamžitě zničeni.

Bůh se přibližoval k člověku po celá staletí nejrůznějším způsobem. V přírodě k nám mluví Bůh sice také, ale příjemněji mluvívá skrze vidění a sny. Někdy pověřuje určité lidi, aby zvláštním způsobem přinášeli jeho slovo. Tito lidé se nazývali proroci neboli vidoucí. Někteří z nich, jako Eliáš a Elizeus, byli proroci, kteří pouze mluvili a svá poselství nikdy nepsali. Jiní opět museli svá zjevení napsat a rozšířit, jako např. Jeremiáš.

Posléze poslal Bůh svého Syna, Ježíše. V něm bylo dokonalé zjevení Božího charakteru.

1. Přímý styk

Jak zaútočil satan poprvé na Boží slovo na zemi? 1 Moj 2, 16. 17; 3, 3–5

Had zaútočil přímo na slovo Boží. Budoucnost Evy

a jejich potomků byla závislá na tom, uvěří-li slovům Páně, nebo slovům satana. Chtěla být šťastná, ale satan ji oklamal. Právě štěstí nenajdeme v prostředí přepychu a pýchy, ale ve společenství s Bohem v jeho přírodě. Hřích tragicky ovlivnil styk člověka s jeho Tvůrcem.

2. Proroci (2 Par 20, 20)

Jakými slovy prohlašovali proroci, že nepřinášejí vlastní poselství? Iz 8, 1; Jer 1, 4.

Jak útočí satan na Boží poselství, které proroci přinášejí? Mat 24, 11. 24

Lidé jsou sváděni satanem. Všichni, i ti, kteří jsou utvrzeni v pravdě, budou muset bojovat za svou víru. Satan použije ve svém tajuplném díle všemožných bludů, aby podle možnosti svedl i vyvolené a odvrátil je od pravdy.

Byl by život věřícího v dnešní církvi jiný, kdyby se všichni členové řídili pokyny proroků? Učení proroků zjevuje jasně Boží lásku k padlému lidstvu a jeho plán pro záchranu člověka.

3. Vtělené slovo (Žid 1, 1–2)

V Ježíši Kristu se Bůh projevil plně. V minulém úkole jsme uvažovali o tom, jak satan neustále na Ježíše útočil, když zde žil jako člověk. Snažil se hrozbami smrti a pokušením zabránit zjevení Boha v životě Ježíše Krista. Ale Ježíš odrazil veškeré satanovy útoky v síle Boží, která je dostupná i nám. Jeho život je shrnut slovy: „Který chodil, čině dobře a uzdravuje všechny posedlé ďáblem; nebo Bůh byl s ním.“ (Sk 10, 38)

Není to zvláštní, že tak málo křesťanů zrcadlí život Ježíše Krista? Uvažujme více o jeho příkladu!

4. Psané slovo (2 Tim 3, 16. 17)

Popiš jeden druh útoku proti psanému Božímu slovu! Dan 7, 25

Jaká dvě požehnání přináší studium Božího slova? Žalm 119, 11; 119, 105

Ze stránek slova Božího k nám mluví hlas Všemohoucího. Mluví k nám i životní zkušenosti nejlepších mužů Božích. Moudrost bible je prověřena staletími.

Ten, kdo prožívá v Božím slově společenství s nebesy, bude se cítit v nebeské společnosti jako doma.

5. Útok na slovo (Zj 11, 7. 8)

Dva svědkové představují Písma Starého a Nového zákona. Oba jsou významným svědectvím o původu a věčném trvání Božího zákona. Svědčí současně i o plánu vykoupení. Toto proroctví se již naplnilo. Z dějin víme, že byla doba, kdy bible byla již odsunuta stranou a zavržena. Krátce poté byly bible veřejně páleny a ničeny. Ale slovo Boží je nezničitelné. Vznikaly biblické společnosti, které si vzaly za cíl rozšířit Písmo do celého světa. Překládají bibli do dalších a dalších jazyků. Dnes je bible přeložena do více než tisíce jazyků.

Satanu se nepodařilo zničit Boží slovo, ale v mnohých lidech zničil důvěru v ně. Proč dnes nečtete mnohem více lidí bibli?

6. Vítězství slova (Mat 5, 17. 18)

Jak si vážil žalmista Božích slov? Žalm 119, 103.

Satan se soustavně snaží, aby člověk v duchovním životě byl závislý na člověku místo na Bohu. Svádí lidi, aby viděli své vůdce v biskupech, kněžích, kazatelích a učitelích teologie, aby sami nestudovali Písmo, ale spokojili se s tím, co jim řeknou. Tím, že satan ovládá mysl těchto vůdců, může ovlivňovat zástupy podle své vůle.

Nečtíme bibli nikdy bez modlitby. Prosme o vedení Duchem svatým. Jedině Duch může způsobit, abychom pochopili vůli Boží a správně porozuměli napsanému textu.

Ježíš volá svůj lid

Zákl. verš: 2 Tim 1, 9

Pán Ježíš přišel na naši zemi zajistit lidstvu dokonalé spasení zdarma. Volá svůj lid. Předností křesťana je, že může opustit cestu temnoty a může kráčet v světle. To znamená, že křesťan musí opustit svět. Ve skutečnosti se Ježíš modlil, aby křesťané nebyli odvoláni ze světa. Znamená to však, že křesťan zavrhuje hřích a zlo, které je na světě.

Společenství s Ježíšem je velmi výhodné: Pán Ježíš nám rozumí. Ale křesťan má svou povinnost, určitý úkol. Patří sem důležitá úloha: svítit.

Zamysleme se nad přednostmi křesťana, který poznává své povolání a využívá této vznešené výzvy. Zvláště se snaží získat s bázní a s třesením své spasení. Ví, že Bůh v něm působí chtění i činění podle své dobré vůle. (Fil 2, 12. 13)

1. Pozvání (1 Petr 2, 9)

Jakmile Pán Ježíš zahájil svou činnost, vyhledal si učedníky. Chtěl, aby dobrodiní spasení přinesli ostatním lidem.

Jak se projevovalo požehnání, které Pán Ježíš šířil pomocí svých následovníků? Mat 10, 8

Dítky Boží mají být Kristovými reprezentanty, mají zjevovat Boží dobrotu a milosrdenství. Tak jako Ježíš nám zjevoval pravý Otcův charakter, máme i my zjevovat Krista světu, který dosud nezná jeho něžnou, soucitnou lásku.

Jak dalece má křesťan opustit svět a přesto v něm zůstat? Jan 17, 15

2. Společenství s Ježíšem (1 Kor 1, 9)

Křesťan je povolán ze světa k novému společenství, které mu přinese radost, požehnání a život. Je to společenství s Ježíšem Kristem a s křesťanskými přáteli a sousedy.

Je i nějaké jiné společenství? Jak se k němu staví věřící? 2 Kor 6, 14 V jaké souvislosti je společenství s láskou?

Co získáváme ve společenství s Ježíšem? Mat 11, 28—30

Náš vztah k sousedům, přátelům a ke všem lidem má dokazovat, že žijeme ve společenství s Kristem. Kdybychom dbali na Boží slovo, měli bychom více duchovní síly a přinášeli bychom větší užitek. Učedníci vyhledali Ježíše a všechno mu řekli. Pán je povzbuzoval a poučoval. Kdybychom si dnes udělali čas na to, abychom šli k Ježíši se svými potřebami, nezklamal by nás, ale pomohl by nám.

3. Organizování Ježíšem (Kol 1, 18)

Křesťan se stává živým členem úzce spjaté organizace, jejíž hlavou je Kristus. Má nyní žít a jednat ve shodě s Mistrovými příkazy. Protože následovník Pána Ježíše žije mezi bratřími a sestrami, nežije jen pro sebe, nepatří jen sobě.

Když se věřící člověk spojí s Kristem, tak ztrácí svou svobodu, anebo ji získává? Jan 8, 32—36

Jaké dary dává Pán Ježíš své církvi a proč? Ef 4, 11—13

Bůh si nevybírá upřímné spolupracovníky pro své dílo proto, že jsou dokonalí, ale proto, aby ve spojení s ním získali dokonalost.

4. Naše činnost (Mat 5, 14)

Ježíš řekl, že život věřícího musí svítit. Ježíš je světlem světa, a ozařuje každého, kdo přichází na svět. Ježíšovi následovníci mají být také světlem v okruhu své působnosti.

Jak má svítit světlo křesťana? Mat 5, 16

Je zajímavé, že když křesťan svítí, mají lidé oslavovat Boha, a ne toho křesťana. Satan jásá, když se mu podaří, že si věřící přivlastňují slávu a čest, která patří Bohu. Pak je to vítězství satana.

Kterí bibliční muži byli dobrým světlem? 1 Moj 5, 24; 18, 19; Dan 1, 8

Uvědomujeme si, co znamenají slova „tak svět svělo vaše“? Židé se snažili omezit dobrodiní spasení na svůj vlastní národ. Ale Kristus jim ukázal, že spasení je jako sluneční svit: náleží celému světu.

5. Naše pověření (Mar 16, 15)

Proč je misijní práce v církvi tak důležitá? Mat 28 18–20

Jaké je jiné označení pro misionáře? 2 Kor 5, 20

Zvěstuje církev světu poselství proto, že lidé potřebují svělo, anebo proto, že jim to Ježíš přikázal?

Církev je Božím nástrojem pro záchranu lidstva. Byla zřízena k službě a má přinášet světu evangelium. Kristus svěřil církvi bohatství své milosti a v církvi se posléze projeví největší důkaz Boží lásky.

6. Ježíšova přítomnost a moc (Zj 1, 13–15; Sk 1, 8)

Církev může s největší důvěrou plnit své poslání, protože Ježíš jí zaslíbil svou přítomnost a moc Ducha svatého.

Co se musí stát před ukončením díla? Mat 24, 14

Jaké ujištění máme, že dílo Boží bude dokonáno? Řím 9, 28

Mohou laičtí členové vykonat pro dokonání díla Božího na zemi více než doposud?

Všem, kteří přijímají Krista za osobního Spasitele, stává se Duch svatý rádcem, posvětitelcem, vůdcem a svědkem. Čím užší je společenství věřících s Bohem, tím jasnější a mocnější je jejich svědectví o Vykupitelově lásce a o jeho milosti.

Nepравý lid

Zákl. verš: Dan 7, 8

Hodnotné věci mívají i svoje padělky. Je to ovšem zlé, věnují-li lidé čas a peníze za něco, co sice považují za pravé, ale co je ve skutečnosti padělek.

I v duchovním životě jsou hodnoty pravé a padělky. Jak má vypadat pravá církev? Naučme se rozlišovat mezi dobrým a zlým, správným a nesprávným. Nejprve se zaměřme na učení církve. Pravé učení je obsaženo v Písmu svatém. Pak se zaměřme na vedení církve. Jací mají být vedoucí v církvi? Máme na mysli také postoj k Božímu zákonu. Je v církvi uznávána závaznost Božího zákona?

Jak se chová církev k lidem, kteří nejsou jejími členy? Máme k nim lásku a pochopení? Uznáváme, že každý má právo jednat podle osobního přesvědčení, pokud sám nezasahuje do svobody svědomí jiných lidí?

Pro každého je velmi důležité, aby byl v té pravé církvi. Musíme umět rozlišovat mezi pravdou a bludem. Náš úkol nám v tom chce pomoci.

1. Učení (2 Tes 2, 13)

Nestačí, myslíme-li to se svým přesvědčením upřímně. Upřímnost musí být ve spojení s Boží pravdou.

Kde je zdroj veškeré pravdy? Jan 14, 6; 2 Tim 3, 16

Pro rozšíření této pravdy ustanovil Bůh kázání evangelia a studium Písma. Na světě jsou různá lidská učení. Ale my prověřujeme každé učení Písmem. Každý, kdo s modlitbou zkoumá bibli a chce poznat pravdu a řídit se podle ní, získá Boží světlo.

Před kterými bludy v církvi se měli varovat věřící už v prvním století? Kol 2, 8; 1 Jan 4, 2. 3; Mat 16, 12

Které je základní hledisko v poznávání správné víry?
Jan 7, 17

Proč věří tolik lidí raději bludu, než pravdě? Či je to vina, jsme-li někdy svedeni?

2. Vedoucí (Jan 10, 11)

Jaký má být vedoucí v církvi a jak se projevují vůdcové ve světě podle Ježíšovy charakteristiky? Mar 10, 42—45

Kristus zřizoval své království na odlišných zásadách. Nepovolával lidi k tomu, aby vládli, ale aby sloužili, aby silní podpírali slabé. Má-li někdo schopnosti, postavení, nadání či vzdělání, je tím více povinen sloužit svým bližním.

O jakých povinnostech vedoucího církve čteme v následujících verších? 1 Petr 5, 2; Ezech 33, 8

Jaké druhy vůdců si podle proroctví měli vyhledat bezbožní? 2 Tim 4, 3. 4

Jdeme za vedoucím proto, že nám vyhovuje, anebo proto, že mluví pravdu? Necháme si ve sboru sloužit, anebo sloužíme sami?

3. Postoj k zákonu (Žalm 1, 1. 2)

Co praví Pavel o zákonu a o vztahu k němu? Řím 7, 9—12

Satan se snažil v nebi dokázat, že Bůh je nespravedlivý, že jeho zákon je nedokonalý a že musí být v zájmu vesmíru změněn. Satan svádí člověka k neposlušnosti a namlouvá mu, že přestoupením přikázání získá člověk svobodu a že bude jako Bůh. Ale Kristus přišel ukázat, že Boží zákon nemůže být přehlížen.

Mistrným satanovým kouskem je podvod, v němž přiměje určitou církevní společnost, aby si osvojila právo ke změně Božího zákona. Daniel viděl tuto událost už předem ve vidění (Dan 7, 25).

4. Autorita (Mat 21, 23)

Známe dva druhy autority: lidskou a Boží. Lidská autorita je oprávněná, ale omezená. Nejvyšší autoritou pro věřícího je autorita Boží.

Co prohlásili apoštolové, když jim bylo bráněno v hlášení Ježíše Krista? Sk 4, 19; 5, 29

Co řekl Ježíš Jakobovi a Janovi, když chtěli svolat oheň z nebe na Samaritány proto, že nechtěli přijmout Ježíše za hosta? Luk 9, 55. 56

Proč byli v minulosti křesťané tak často pronásledováni, i když sami nepronásledovali? 1 Jan 3, 11. 12; 2 Tím 3, 12

Všichni, kteří chtěli žít pobožně v Ježíši Kristu, museli snášet protivenství. Způsob pronásledování se občas měnil, ale zásada, duch pronásledování se neměnil — byl to vždy tentýž duch, který pobíjel vyvolené Boží ode dnů Ábelových.

5. Spasení ze skutků nebo z víry? (Ef 2, 8. 9)

Čím se podle Pavla vyznačuje nepravé náboženství? Řím 1, 21—23

Jak dokazuje podobenství o dělnících, že spasení člověka není závislé na množství dobrých skutků? Mat 20, 1—16

Bůh nehodnotí práci podle množství nebo podle viditelných výsledků, ale podle toho, v jakém duchu ji konáme. Ti, kteří přišli na vinici v 11 hodin, byli vděční, že měli možnost pracovat.

Proč nemůže být křesťan spasen bez zachovávání Zákona?

6. Výstraha a napomenutí (Zj 18, 4)

Co znamená proroctví o symbolické dvourohé šelmě pro dnešní dobu? Zj 13, 15

Proč nemohou mít světitelé neděle už dnes znamení šelmy?

Jak se mají křesťané připravit na události, které je před příchodem Krista čekají? Co je jedním ze znamení lidu Božího podle Ez 20, 20?

Mezi obyvateli země jsou všude lidé, kteří nesklánějí svá kolena před falešnými bohy. Tito věrní budou zářit jako hvězdy na nebi, které jsou viditelné také pouze v noci. Bůh má své vyvolené po celém světě. Jejich úkolem bude dokázat, jakou proměňující moc má poslušnost Božího zákona.

---

6. úkol — dne 10. srpna 1974

Věrný lid

Zákl. verš: Zj 12, 17

Dnes chceme uvažovat o tom, jak se chová věrný křesťan i v těžkých životních chvílích. Věřící důvěřuje Bohu i v soužení. Spoléhá na Pána, že mu vždy pomůže, že ho vede správně, ačkoli jeho vedení vždy nerozumí. Ví, že Bůh jej může chránit a vysvobodit, je-li to v souladu s jeho vůlí a k jeho dobrému. Nechce však diktovat ani určovat, co pro něj má Bůh v různých životních okolnostech činit. To znamená, že nic nezviklá jeho důvěru a jistotu a že jej nic neodvede od Boha a od zachování jeho přikázání. Chce mu být věrný až do smrti.

1. Stálost v soužení (Žalm 46, 2. 3)

Jak je to možné, že lid Boží býval tak často v těžkostech, když ho Bůh miluje? Jan 16, 33

Proč se máme radovat v soužení 1 Petr 4, 12. 13

Co umožňuje křesťanu snášet pronásledování a křivdu? Měl by křesťan bojovat za svá práva?

Cesta do království Božího vede mnohým soužením. Náš Spasitel trpěl nejrůznějším způsobem, a přece dosahoval soustavného vítězství v Bohu. V síle Boží můžeme být za všech okolností stateční a můžeme oslavit Kristův kříž.

2. Naše potřeby (Fil 4, 19)

Jaké nebezpečí hrozí člověku, který chce mít stále víc? 1 Tim 6, 9. 10

Naši největší potřebou je víra v Boha. Hledíme-li jenom na těžkosti života, ztrácíme ze zřetele Pána Boha. Podléháme-li strachu a obavám, zatarasíme si nevěrou cestu k úspěchu. Nemysleme si nikdy, že Bůh svůj lid opustil.

3. Věrní v těžkostech

Jaké těžkosti může křesťan a církev očekávat podle proctví? Luk 21, 16

Kristovi následovníci sice také klopýtnou, zhřeší, ale nedají se ovládat satanovými nástroji. Litují svých hříchů a hledají pokorně a poníženě Pána. Proto Ježíš, náš přítel, za ně prosí. Lze omlouvat nepravost?

Jedinou naší nadějí je Boží milosrdenství a útočištěm je modlitba.

4. Vděčnost za vysvobození (Řím 8, 38. 39)

Lid Boží ví, že Bůh je může vysvobodit z každého soužení, neví však, učiní-li tak za všech okolností.

Která starozákonní zkušenost ukazuje, že Bůh může vysvobodit a vysvobodí, ale že člověk nikdy předem neví, učiní-li tak? Dan 3, 16—18

Z které novozákonní zkušenosti se mohli první křesťané radovat? Sk 12, 5. 7. 11. 16

Proč je vždy správné jednat zásadně a přenechat důsledky Bohu? Mat 10, 28

Budme věrni a svěřme své touhy našemu moudrému nebeskému Otci. Pak mu dokonale důvěřujme. Víme, že Bůh nás slyší, prosíme-li podle jeho vůle. Není však správné, naléháme-li neodbytně se svými prosbami. Naše modlitby nesmí být příkazem, ale přimlouvou.

5. V bezpečí před nepřáteli (Žalm 91, 4. 5)

Která starozákonní zkušenost ukazuje, že Bůh chrání své děti? 1 Sam 19, 10

Jak se choval Pavel za různých životních okolností? 2 Kor 12, 10

Jaký je rozdíl mezi oprávněnou důvěrou v Boha a mezi spoléháním na osud?

Nikdo se nedostává do takové situace, aby v ní musel zůstat trvale bezmocný. Vznikne-li protivensství, měl by se pevně rozhodnout je překonat. Jakmile člověk zdolá jednu překážku, dokáže jít vpřed snadněji a odvážněji. Krácejme rozhodně správným směrem, a okolnosti nám nebudou na překážku, nýbrž k užitku.

6. Poslušnost v moci Ducha (Fil 4, 13)

Lid Boží má naprostou jistotu toho, že nevykoná nic dobrého sám ze sebe, ale s mocí Ježíše Krista, který působí v jeho životě.

Jak ličí Pavel osobní vztah ke Kristu v denním životě? Gal 2, 20

Ani my se nemáme čím chlubit. Nemůžeme se vyvyšovat. Jedinou naší nadějí je spravedlnost Ježíše Krista, kterou v nás a skrze nás působí jeho Duch.

Kdo z věřících si je vědom toho, že v Kristu se mu dostává všeho, ten netrpí pocitem méněcennosti.

Ježíš si pročištuje svůj lid

Zákl. verš: 1 Jan 3, 3

Chceme-li být spasení, nestačí, prosíme-li jen za odpuštění hříchů. Musíme se dostat ze situace, do které nás uvedl hřích a musíme opět získat postavení, které nám Bůh chtěl od prvopočátku dát.

Pán si pročištuje svůj lid. V tomto úkole poznáme, že Ježíšův učedník není považován za služebníka, ale za přítele. Jako přítel má plné Boží porozumění a podíl na Božích úmyslech a plánech. Takový člověk se pak zasvětil Ježíšově službě a usiluje o dokonalý charakter, který je ve shodě s charakterem Božím.

1. Velekněz a přímluvce (Žid 7, 25)

Bůh přijal velkou Ježíšovu oběť. Po Ježíšově nanebevstoupení sestoupil o letnicích na učedníky Duch svatý. Mysl učedníků se odpoutala od pozemské svatyně do svatyně nebeské, kam Ježíš vešel jako náš velekněz.

Jak se stal Pán Ježíš našim věrným veleknězem? Žid 2, 17. 18

Co se stane na zemi, až skončí Kristova přímluva v nebeské svatyni?

2. Zabitý Beránek (Jan 1, 29)

Proč musel Pán Ježíš zemřít, chtěl-li člověka zachránit? Žid 9, 22

Co máme činit z vděčnosti za to, že se pro nás Kristus obětoval? Řím 12, 1

V uvažování o Kristu poznáváme nesmírnou lásku,

kteřou nedovedeme vyjádřit slovy. Přemýšlíme-li o jeho životě na zemi, o jeho oběti pro nás, o jeho díle přímlyvce v nebesích a o domovech, které chystá všem, kteří ho milují, můžeme pouze zvolat: Jaká to velikost a hlubokost Kristovy lásky!

3. Úroveň dokonalosti

Čím se mají vyznačovat věřící v Krista? 1 Petr 1, 13–16

Jak může věřící dosáhnout tak vysoké úrovně křesťanského života? v. 23.

Proč se někteří lidé tak těžko oddělují od světských zvyků?

Boží pravda působí změnu celého člověka: hrubý a drsný člověk se zušlechťí a zjemní, sobec se stane štědrým, nečistý je očištěn, obmyt Beránkovou krví. Životodárná moc pravdy způsobuje soulad všech sil duše i ducha se zásadami pravdy. Člověk se svými lidskými sklony získává lepší povahu, vznešený a dokonalý charakter. Tím oslaví Ježíše Krista.

4. Růst v Kristu (2 Petr 3, 18)

Růst a rozvoj není nic neznámého. Kde je život, tam je i růst. Duchovní růst je právě tak skutečným úkazem, jako růst tělesný. Je stejně závislý na zdroji veškerého života a na prostředí, výživě a péči.

Co je hlavním činitelem křesťanského vzrůstu? 1 Petr 2, 2

Jak mohou Ježíšovi učedníci duchovně růst? Jan 15, 4. 5

Chceme-li růst v milosti, radosti a užitečnosti, musíme být spojení s Kristem. Toto spojení s ním musí být trvalé na každý den i na každou hodinu.

5. V jeho šlépějích (1 Petr 2, 21)

Proč je také důležité, aby křesťan žil Ježíšovým životem?
Mat 4, 19

Co je pro svět důkazem, že věřící je opravdovým křesťanem?
Jan 13, 35

Pouhé vyznání víry v Krista je bezcenné, nebesa hodnotí
jedině praktickou lásku.

Kterými slovy charakterizuje Lukáš pozemský život Ježíše
Krista? Sk 10, 38

6. Ne služebníci, ale přátelé (Jan 15, 15)

Čím dokázal Ježíš učedníkům, že se stali jeho přáteli?

Jak úzké bylo Mojžíšovo přátelství s Bohem? 2 Moj
33, 11

Jak se stal Abrahám přítelem Božím? Jak 2, 23

Abrahám nám dal svým modlitebním životem vzácný
příklad. Kdekoli postavil stan, zřídil i oltář a svolal celý
tábor k ranní a večerní oběti. Když stan složil, oltář
zůstal. V pozdějších letech mnozí z těch, kteří viděli Abra-
hámovu bohoslužbu, když přišli k takovému oltáři, opravili
jej a uctívali tam živého Boha.

---

8. úkol — dne 24. srpna 1974

Důvěřující lid

Zákl. verš: Žalm 118, 8

V tomto týdnu budeme uvažovat o tom, jak se lidé od-
vracejí od Boha a v důsledku svých úspěchů dávají Boha
stranou. Pýcha a domýšlivost se projevují různě. Někteří
nevěřící lidé podléhají vlivu bohatství a finančního úspě-

chu a mají dojem, že nemusí ve svých plánech do budoucna počítat s Bohem. Jiní opět, a to mohou být formálně věřící lidé, plní puntíčkářsky své náboženské úkoly a myslí si, že zachováním příkázání si vyslouží království Boží. Zřejmě si neuvědomují, že sebevětší skutky je nikdy nemohou spasit. Musíme být takovým lidem, který cítí svou závislost na Bohu, který cele důvěruje Pánu, není samolibý a domýšlivý na své úspěchy.

1. Spoléhání na vyvolenost národa Mat 3, 9

Židé za časů Pána Ježíše spoléhali na to, že jsou vyvoleným národem. Zde Jan Křtitel odhaluje jejich sebeklam.

Co pravil Pán Ježíš o rodinných vztazích ve vztahu ke spasení? Mat 8, 11. 12

Židé se odvolávali na to, že pocházejí z Abraháma. Poněvadž však nekonali jeho skutky, dokázali, že nejsou jeho opravdovými dětmi. Bůh uznává za pravé potomky Abraháma pouze ty, kteří jsou poslušni jeho hlasu. Tím jsou duchovně spřízněni s Abrahámem.

Dnešním Židům však nemůžeme vytýkat chyby, kterých se dopustili jejich předkové před dávnými staletími.

2. Spoléhání na skutky

Jakým způsobem chtějí někteří lidé získat království Boží? Mat 7, 21. 22 Co jim praví Pán Ježíš? v. 23

Jak se projevovali Židé, kteří byli pyšní na vlastní spravedlnost? Luk 18, 9

Mějme pravou víru, vzdejme se svého Já a nespolehejme na vnější obřady. Nikdo se nemůže sám zbavit svého sobectví. To dokáže při nás jedině Ježíš Kristus. Volejme proto: Pane, zachraň mne, protože jsem tak slabý. Vezmi si mé srdce, nebo já ti je ani nemohu dát. Je tvým vlastnictvím. Zachovej si je čisté, poněvadž já ti je nemohu uchovat. Uzpůsob si mne, přetvoř, povznes do čistého a svatého ovzduší, aby mou duší protékal bohatý proud tvé lásky.

3. Spoléhání na bohatství (Luk 12, 20)

Jaké nebezpečí chová v sobě dle ap. Pavla touha po penězích? 1 Tim 6, 9. 10

Mnozí lidé v dnešním nejistém světě se domnívají, že jsou dobře zajištěni, mají-li peníze. Ale často musí k svému žalu poznat, že bohatství může přes noc zmizet. Jmění může být výsledkem Božího požehnání anebo i zkušebním kamenem. Musíme spoléhat jedině na živého Boha.

Jaké bohatství má pravý věřící? Jak 2, 5

4. Spoléhání na libivou nepravdu (Jer 28, 15. 16)

Je to zvláštní, že někdy uvěří lidé ochotněji libivé lži než nepopulární pravdě. Tak tomu bylo za dnů proroka Jeremiáše, když se lid dověděl, že půjde pro své hříchy do zajetí. Židé nechtěli uznat svůj hřích ani přijmout svůj úděl (Jer 27, 6—11). Chananiáše, který nepravdu prokopal, stihl tvrdý trest. Ten trest je výstrahou i pro nás.

Která moc se má projevit před 2. příchodem Pána Ježíše? 2 Tes 2, 3—11

5. Spoléhání na množství

Která zkušenost lidu izraelského dokazuje, že Bůh nepotřebuje velký počet lidí k zajištění vítězství? Soud 7, 2—7

Co bylo pravým tajemstvím úspěchu Judy po návratu ze zajetí? Zach 4, 6

Tajemství úspěchu není v naší učenosti ani v postavení, v počtu členů nebo ve svěřených schopnostech, není závislé ani na vůli člověka. Uvědomujme si vlastní nedostatečnost a uvažujme o Kristu. Budeme-li ochotní a poslušní, půjdeme s ním od vítězství k vítězství, protože Ježíš je naší největší silou a náplní života.

6 Sebedůvěra (Joz 7, 3—5)

Na koho spoléhal Pán Ježíš? Jan 5, 30

Kristus neplánoval ve svém pozemském životě nic sám. Uznával Boží plány, jak mu je Otec den ze dne předával. Tak máme být i my závislí na Bohu, a pak náš život bude prostým projevem jeho vůle. Svěříme-li mu své cesty, usměrní naše kroky.

Jaké nebezpečí hrozí přílišné sebedůvěře? I Kor 10, 12

Jedině tehdy, budeme-li se denně odříkat svého Já a spoléhat na Krista, budeme bezpečni. Zamysleme se nad tím, kdy je rozumné spoléhat na sebe a kdy je to nebezpečné.

---

9. úkol — dne 31. srpna 1974

Zápas Božího lidu

Zákl. vcrš: Zj 12, 6

Ačkoli lid Boží měl být světlem v temném světě a nesměl své světlo skrývat, přišly i chvíle, kdy církev musela ustoupit do pozadí. Satan na ni nepřestával útočit. Ale i když se zdálo, že mocnosti temna vyhrávají, měl Bůh vše pevně ve svých rukou.

V tomto úkole se zamyslíme nad tím, jak se církev někdy musela stáhnout, stala-li se předmětem nenávisť. I Pán Ježíš si tak musel počínat, když žil na této zemi. Církev však nepřestávala bojovat za svoji víru. Chovala se v těžkostech moudře a nesmlouvavě.

Nakonec vždy zvítězila. Muselo to tak být, neboť „to je to vítězství, které přemáhá svět, víra naše“ (1 Jan 5, 4) Lid Boží ví, že satan sice obchází jako řvoucí lev, ale že už je poraženým nepřítelem.

1. Lid Boží v těžkostech (Luk 21, 12. 13)

Pán Ježíš řekl svým učedníkům, že se stanou terčem nenávisti a pronásledování. Současně je ujistil o své ochraně a pomoci. Apoštol Jan předvídal boj mezi drakem a církví a naznačil, že církev bude muset „prchnout na poušť“, tj. do ústraní.

Z čeho poznáváme, že lid Boží je předmětem nenávisti a nepřítele proč? 1 Jan 3, 12

Proč se má křesťan radovat z těžkostí a nesnází? Jak 1, 2—4

2. Obhajoba víry (Juda 3)

Co má být samozřejmým důsledkem naší víry? Co se stane, když zapřeme svou víru v Ježíše? Mat 10, 32. 33

Jen koho se máme obávat? Mat 10, 28

Kristus stál vždy po boku věřícího, který byl souzen pro věc pravdy; dostal-li se křesťan do vězení, Kristus se k němu přiznával a potěšoval ho svojí láskou. Zemřel-li pro Ježíše, Spasitel mu pravil: Mohou zabít tělo, ale duši ublížit nemohu.

Mučednickou smrtí nikdy nekončil vlivný život křesťana. Říká se právem, že krev mučedníků je semenem církve.

Křesťan může zapřít svého Pána nejen slovy, ale také svým nevhodným chováním. Je to tenkrát, přizpůsobuje-li se pošetilým obyčejům světa třeba ve výstřední módě nebo baví-li se nevhodně jako světáci.

3. Očekávejme pomoc od Boha (Ž 121, 1. 2)

Co je podle slov Pána Ježíše silnější než hory? Mat 17, 20

Pronásledování a utiskování věřící nalézali ve všech dobách bezpečný úkryt v mohutných horách, jako např. Valdenští. Tak se světlo pravdy uchovalo i v temném středověku. Zde zachovávali svědkové pravdy po staletí pů-

vodní víru. Hory se staly pro věřící velkolepou svatyní, důstojnou pro vznešenou pravdu, kterou jim Bůh svěřil. Hory byly těmto věrným současně symbolem nepohnuté Boží spravedlnosti a neměnnosti.

4. Snášení těžkostí (2 Tím 2, 3)

Křesťanský život je připodobněn duchovnímu boji, do kterého se křesťan může pouštět jen dobře vyzbrojen: Ef 6, 13–17;

Z čeho se skládá boj křesťana? Ef 6, 12

Křesťan nemá život ničit, ale zachovat. Bojuje s mocnostmi zla. Tento boj je ustavičný a náročný. Nemá v něm ani chvíli odpočinku. Zápas mezi církví Boží a mezi těmi, kteří jsou ovládáni zlými anděly, potrvá až do konce.

Čím se ještě mají vyznačovat křesťané v boji víry? Mat 10, 16.

Proč se satanu daří svádět tak velký počet lidí?

5. Ukrácení času (Mat 24, 22)

Bůh ve svém milosrdenství ví, kolik snese křehká lidská povaha, a podle toho jedná. 1 Kor 10, 13

Čím se ve středověku vyznačovala vládnoucí církev, jejíž učení a zvyky nesouhlasily s Božím slovem? Dan 7, 25

Údobí nadvlády skončilo koncem 18. století, kdy vyvrcholila protestantská reformace. Lidé mohli žít podle svého svědomí, takže Kristovi následovníci již nemuseli umírat jako kacíři.

Měli bychom mnohem více číst o životě Valdenských a jiných členů tzv. církve pouště.

6. Seslaná pomoc (Zj 12, 16)

Jak se snažil v symbolických obrazech drak zničit ženu, které se podařilo prchnout na poušť v. 15

Voda v prorocství představuje národy. Drak se snaží zničit pravou církev tím, že ji přeplňuje nezásadními a duchovně vlažnými lidmi, aby se ztratila její ryzost a čistota.

Co pomohlo ženě, aby nebyla smetena záplavou? v. 16

Výraz „země“ lze vykládat různým způsobem. Důležité není ani tak to, jak bylo ženě pomoheno, ale skutečnost, že jí vůbec bylo pomoheno. Drak nenávidí vše, co představuje Boha a jeho vládu.

---

10. úkol — dne 7. září 1974

Poslušný lid

Zákl. verš: Dan 3, 17. 18

Příběh tří mládenců v ohnivé peci není pouze vzrušující povídkou pro děti. Je to událost, která říká mnoho i nám věřícím, kteří žijeme před druhým příchodem Krista. Spasitel předpověděl, že lid Boží bude muset projít velkými těžkostmi. Jeden z důvodů, proč se tak stane, je věrnost Božím přikázáním, včetně čtvrtého o sobotě. Bible mluví ve 2. ep. Tessalonicenským o duchovní-náboženské moci, reprezentované člověkem hříchu, který bude vymáhat uctívání církevních zákonů proti Božím zákonům. Tento nátlak na znásilnění svědomí věřícího člověka je podobný nátlaku za dnů krále Nabuchodonozora.

1. Obraz (Dan 3, 1)

Jaký byl rozdíl mezi tímto obrazem a mezi obrazem,

který ukázal Bůh Nabuchodonozorovi ve snu? Dan 2, 38—44

Když měl Nabuchodonozor plán udělat zlatý obraz, představující Babylón, nebyla to jeho původní myšlenka. Měla svůj počátek ve snu, který mu Bůh dal a který Daniel vyložil. Jenže král výkladem pohrdnul a nechtěl se podvolit Božímu určení. Je nanejvýš důležité, abychom přijímali pravdu tak, jaká je. Modla nemusí být vždy z kamene nebo ze zlata. Může to být i nějaké falešné náboženské učení. Rychle se šíří novodobá učení, že Boží zákon již není závazný, má velmi zhoubné následky. Křesťanský svět namnoze tento blud přijímá, ačkoliv je namířen proti autoritě nebes a proti zdravému rozumu.

2. Uctívání obrazu

Co chtěl zřejmě Nabuchodonozor posvěcováním obrazu dosáhnout? Dan 3, 2—5

Tři mládenci odmítli vzdávat čest modle, byť byla z čistého zlata. Tím by se ve skutečnosti klaněli babylónskému králi jako Bohu.

Dějiny se opakují. Prvému dni v týdnu má být vzdávána taková náboženská úcta jako tomu obrazu v Babylóně. Věřící mají být nuceni k zachovávatí tohoto dne. Satan tím chce znehodnotit den, který Bůh dal světu na památku stvoření.

3. Násilí (Dan 3, 6. 7)

Nabuchodonozorova hrozba byla důkazem jeho pýchy. Pýcha způsobila i satanův pád. Zamysleme se nad tím, které zvyky nás vedou k sebepovyšování!

V mnoha zemích, kde věřící nebudou chtít na základě Božího slova světit první den týdne, budou vyslýcháni a pronásledováni. Každé nepravé náboženství se uchyluje posléze k násilí. Babylónský král chtěl získat lidi ke klanění se obrazu líbivou mohutnou hudbou a vnější okázalostí.

Když tato satanská pokušení selhala a mládenci se obrazu neklaněli, vyhrožoval král smrtí upálením. Z dějin středověku víme, která duchovní moc jednala podobně a nutila lidi k zachovávaní svých nařízení. V každé době potřebují věřící téhož ducha, kterého projeví služebníci Boží v boji s pohanstvím.

4. Obvinění (Dan 3, 8–12)

- Z čeho byli obviněni tři Židé? v. 12

Lidé tyto mládence znali z osobního styku, proto na ně žalovali.

Svědomitá poslušnost Božského slova bývala často považována za vzpouru. Staly se i případy, že rodiče vydělili své děti, které chtěly zachovávat Boží přikázání. Mnozí odpadlí věřící, kteří se kdysi radovali z pravdy, stali se nejzarytějšími nepřáteli svých dřívějších bratří. Stavěli věřící do nesprávného světla a obviňovali je.

5. Výslech a obhajoba (Dan 3, 13–18)

Obžalovaní se nesnažili nikterak hájit. Cítili, že jsou před Bohem v právu a svěřili svou záležitost Bohu (v. 17). Jejich odpověď vyjadřovala odevzdanost do vůle Boží bez ohledu na následky.

A kolik dalších případů z dějin známe, kdy se lidé dostali do těžkostí pro křesťanské zásady a neslevili ani za cenu života. Vysoce postavení lidé, kteří by se s čistou Boží pravdou nikdy nesetkali, se o ní dověděli při takovýchto příležitostech. Při obhajobě své víry přinášeli lidem světlo evangelia.

6. Vysvobození (Dan 3, 19–30)

Tři mládenci se rozhodli, že raději zemrou, než by projevili neposlušnost vůči Bohu. Kdyby se rozhodli, že je lépe žít, nebyli by mohli oslavit Boha před shromážděnými hodnostáři.

Jak se zachová věřící, když ho Bůh nevysvobodí?

Ze zkušenosti židovských mláďenců na rovině Dura se mnozí v minulosti naučili důležitým věcem. Kolik křesťanů bylo ponižováno a tupeno lidmi, které satan naplňuje nenávistí a fanatismem. — I když se věřící nedopouštěli ničeho zlého, obrátil se hněv lidí zvláště proti nim.

---

11. úkol — dne 14. září 1974

Svědectví Ježíšova lidu — I.

Zákl. verš: Zjev 14, 6

Trojandělské poselství ze Zjev 14. kapitoly je postaveno do souvislosti s kritickou situací, která je důsledkem věrnosti Božím přikázáním. S tímto poselstvím je spojeno vyvrcholení satanova útoku na Ježíšův lid. Každý z věřících se vždy musel rozhodnout, koho bude uctívat.

Každé proroctví je možno plně pochopit až po jeho naplnění. Tak je tomu i se Zjevením 14, 6—12.

1. Doba hlásání poselství (Zj 14, 6. 7)

Zjevení 13. kapitola začíná proroctvím o šelmě, která se podobá leopardu. Vylíčení jejího působení končí v 10. verši slovy: „Zde je trpělivost svatých.“ V 11. verši se začíná rozvíjet proroctví o šelmě, podobající se beránkovi. Vylíčení tohoto proroctví končí ve Zj 14, 12, kde opět čteme slova „zde je trpělivost svatých“. Trojandělské poselství je tedy v prorockém sledu v souvislosti s šelmou, podobající se beránkovi. V této době také musí být toto poselství zvěstováno.

2. Andělé jako nositelé radostné zvěsti

Komu svěřil Ježíš hlásání tohoto poselství? Kdo je tím andělem? Mat 28, 19. 20

Kristus před svým druhým příchodem seznamuje svět s poselstvím prvního, druhého a třetího anděla, aby se lidé na tuto událost připravili. Těmi anděly jsou míněni všichni Ježíšovi následovníci, kteří přijímají pravdu a přinášejí světu Ježíšovo evangelium.

Jaký význam přikládal Ježíš světoširému hlásání evangelia? Mat 24, 14 Poselství prvního anděla je proto nesmírně důležité.

Také i nebeští andělé chtějí ve spolupráci s věřícími pomáhat v šíření evangelia. Jakmile se celým srdcem posvětíme Ježíši Kristu, radují se nebeští andělé, že nám mohou být nápomocni ve zvěstování Boží lásky.

3. Soud (Zj 14, 7a)

Je to radostná zvěst, že vzdáme-li Bohu uctivou chválu, budeme u nebeského soudu osvobozeni.

Co to znamená obávat se Boha Soudce? To znamená připravit se na soud podle Božích pokynů. Soudce nenávidí hřích, a ten, kdo se bojí Boha, bojí se hřešit.

Současně máme však vzdávat Bohu chválu, tj. zjevovat ve svém životě Boží charakter. Tím představujeme Boha světu. Jakmile seznamujeme lidi s Otcem nebo Synem, oslavujeme Boha. Chválení Boha souvisí tedy s bázní. Značí to, že se chráníme hříchu a žijeme bohabojným životem, abychom se připravili na soud. To vyplývá z Ježíšova evangelia. Chceme-li být spravedliví z víry, musíme se tedy bát Boha a velebit ho.

4. Stvořitel (Zj 14, 7b)

Co je praveno o Bohu, kterého mají lidé uctívat?

Zmínka o Stvořitelově soudu poukazuje na světové dění

od stvoření až po druhý příchod Ježíšův. Žijeme mezi těmito dvěma událostmi, které mají vhodně ovlivnit náš život. Zamysleme se důrazně nad tím, že Bůh je nejen stvořitelem, ale i soudcem. Při příchodu Pána Ježíše se bude jeho církev vyznačovat splňováním poselství ze Zjevení 14. kap. a hlásáním věčného evangelia.

5. Babylón (Zjev 14, 8)

Babylón je v knize Zjevení představován jako symbol veškerých odpadlých náboženských organizací a jejich vedení od starodávna až do konce světa.

Proč je obraz Babylóna uváděn v proroctví o šelmě podobné beránkovi? Tato šelma má vliv na širší oblast. Poznáváme to ze skutečnosti, že nařizuje ostatním, aby učinili obraz šelmě podobné leopardu. Šelma podobná beránkovi přejímá dokonce moc od šelmy podobné leopardu. Tento větší celek, jeho spoluúčastníci a předchůdci, jsou označeni jako Babylón. Moc Babylóna se však v posledních dnech projeví převážně v šelině podobné beránkovi.

Symbolické označení „Babylón“ se tedy vztahuje na náboženskou moc a současně představuje zmatek mezi lidmi. Nepoutá nás již nic s Babylónem?

6. Pád Babylóna (Zj 14, 8)

Ani dnes ještě nemůžeme říci, že by „padl Babylón...“, protože dosud ještě neopíjel vlnem hněvu smilstva svého v š e c h n y národy. Nelze říci, že by dnes jeho vliv působil na všechny národy.

Pád Babylóna bude úplný teprve tehdy, až k tomu dojde v celosvětovém měřítku a až v celém křesťanství vznikne spojení církve se světem. Tato změna bude pozvolná.

Nehrozí nebezpečí, že by pozvolným pádem Babylóna docházelo i u lidu Božího k pozvolnému ustupování od Božích zásad?

Svědectví Ježíšova lidu — II.

Zákl. verš: Zj 14, 12

Připomeňme si, že toto poselství tří andělů je prorockým, které mluví o tom, jaké svědectví má nést Boží lid v době před druhým příchodem Kristovým. Vyjadřuje celý prorocký sled poselství o spravedlnosti z víry. Na druhé straně přijdou lidé o život věčný proto, že budou poslušni protibožské duchovní moci a že jí budou věřit. Nejdůležitější otázkou, pro každého věřícího zůstává: Je můj život zaměřen na hříšný svět a na pomíjitelné věci, nebo je orientován cele k Bohu, k nebesům a k jeho slovu? Věřím lidem a spoléhám na ně, nebo důvěřuji Bohu?

Je poselství o ospravedlnění z víry součástí trojandělského poselství? Ano.

1. Vino (Zj 14, 8)

Kterým symbolem je znázorněno spojení mezi Babylónem a mezi národy?

Co je základem mé věrnosti Bohu?

Babylónu je vytýkán ten hřích, že opíjí všechny národy vínem hněvu smilstva svého. Tento opojný kalich představuje falešné učení, jež odpadlá církev přijala neoprávněným spojením s hříšným světem. Toto přátelství nakazilo její víru, takže sama šíří zhoubný vliv tím, že přináší světu učení, odporující nejjasnějším výrokům Písma svatého.

2. Šelma (Zj 14, 9)

Obraz šelmy představuje tu část odpadlého protestantismu, která vznikne v době, kdy se protestantské církve bu-

dou dovolávat nekřesťanských mocí za účelem zdůraznění svých dogmat.

Povšimni si rozdílného symbolu, kterého používá kniha Zjevení pro osobu Pána Ježíše a pro znázornění pozemských mocností. Zj 5, 6; 13, 2. 11 Je tento rozdíl významný?

Kdyby měl být můj charakter symbolicky představen zvířetem, které zvíře by to bylo? Mohl by být můj život představen vhodně beránkem? Anebo se spíše podobá leopardu?

Daniel měl vidění o šelmách, které představovaly pozemské vlády (Babylón, Médo-Persie, Řecko, Řím). Ale Mesiášovo království má ve štítu beránka. Pozemská království vládla pomocí fyzické moci, ale Kristus odmítl jakoukoli zbraň a jakýkoli donucovací prostředek. Jeho království má povznášet a zušlechťovat padlé lidstvo.

3. Uctívání (Zj 14, 9)

Poselství třetího anděla varuje lidi, aby se neklaněli protibožské duchovní moci, která si vynucuje úctu.

Proč se máme klanět pravému Bohu, jak praví poselství prvního anděla? Zj 14, 7

Podle čeho mohou lidé poznat, komu se mají klanět? Jan 4, 24; 17, 17

Proč se nechtěl Pán Ježíš poklonit satanu? Mat 4, 9. 10

Naše úcta k Bohu musí být založena jedině na Písmu, nikoli na zázracích. Zkoumejme bibli pilně na každý den, uvažujme o jejích myšlenkách a porovnávejme jednotlivé verše. Musíme si s Boží pomocí vytvořit vlastní názor, poněvadž každý se musí před Bohem zodpovídat sám za sebe.

4. Znamení (Zj 14, 9)

Tyto verše hovoří také o určitém způsobu jednání neboli uctívání předepsanou formou a v určitém čase.

Biblický způsob uctívání Boha je určen poselstvím prvé-

ho anděla: klanět se Stvořiteli a zdůrazňovat památku jeho stvoření, jak čteme ve Zj 14, 7.

Písmo nám dává jasnou odpověď, co je znamení šelmy. Je to nepravý den odpočinku. Budou-li lidé po slyšení pravdy nadále považovat tento den za svatý, přijmou pečeť člověka hříchu, který se pokusil změnit časy a zákony.

5. Hněv Boží (Zj 14, 10. 11)

Poselství je hlášáno mocným hlasem, tj. v síle Ducha svatého. V sázce je vše. Trojandělské poselství je nanejvýš důležité. Je to otázka věčného života nebo smrti. Toto poselství působí podle toho, s jakou horlivostí a vážností je hlášíme.

Oč se modlil Pán Ježíš v Getsemane? Mat 26, 39

Pán Ježíš zakusil Boží hněv. Ale nikdo z lidí nemusí učinit tuto strašnou zkušenost, protože v Spasitelových zásluhách můžeme Božímu hněvu uniknout.

Boží hněv vůči přestupníkům dopadl na jeho milovaného Syna. Ježíš byl proto ukřižován za lidské hříchy. Jakým utrpením projde tedy hříšník, který pohrdnul Ježíšovou obětí a setrvává v hříchu? Všichni nekající a nevěřící prožijí nevyzpytatelnou úzkost a žal.

Jsmo připraveni přijmout Boží milost či Boží hněv?

6. Svatý lid (Zj 14, 12)

Proč souvisí charakteristika svatých (zachovávání přikázání a víry Ježíšovy) s obsahem trojandělského poselství?

Zamysleme se osobně nad tím, jestli i o nás platí charakteristika svatého lidu.

Třetí anděl letí prostředkem nebe a zvěstuje Boží přikázání a víru Ježíšovu. To znázorňuje poselství přítomné doby. Poselství se má šířit s neochabující mocí. Jan vidí růst a rozmach tohoto díla, až posléze je celá země naplněna Boží slávou.

Vítězství Pána Ježíše a jeho lidu

Zákl. verš: Zj 15, 2

Písmo praví, že spravedliví nad šelmou zvítězí: Koukol bude nakonec oddělen od pšenice, veškerá nespravedlnost bude odhalena.

I zatracení budou volat spolu s vykoupenými: „Spravedlivé a pravé jsou cesty tvé!“ Odsouzení uznají, že to s nimi nemohlo dopadnout jinak. Chvalozpěv na skleném moři ukazuje, že Bůh bude ospravedlněn a jeho soud obhájen. Zde se spojí nejstarší zaznamenané události a slova s prožitky nejnovějšími. Píseň Mojžíšova a píseň Pána Ježíše Krista — píseň o vítězství Izraele a o vítězství Ježíšových následovníků — tvoří náplň díkuvzdání.

1. Vítězství Božího lidu (Zj 15, 3)

Jaká velká odměna čeká na ty, kteří projevili víru v Pána Ježíše a byli poslušni Bohu? Zj 22, 14

Jak uvítá Král spravedlivé? Mat 25, 34

V jakém duchu přicházejí vykoupení na novou zem? Iz 35, 10

Vykoupení budou po celou věčnost uvažovat o Kristově kříži a opěvovat ho. Jak můžeme už dnes o něm přemýšlet a zpívat?

Velký plán vykoupení je ukončen. Svět získal znovu Boží přízeň. Vše, co bylo ztraceno hříchem, je obnoveno. Nejen člověk je vykoupen, ale i země, která se zachráněným stane věčným domovem.

2. Vítězství nad šelmou

Jaký osud stihne šelmu a její přívržence? Zj 19, 20

Jak ličit žalmista bezpečí spravedlivých v těžkostech?
Ž 91, 1—7

Příslušníci Kristova království tvoří již dnes duchovní společenství království milosti. Jsme o tom pevně přesvědčeni? Vidí lidé, kteří sledují můj život, rozdíl mezi těmi, kteří Bohu slouží a mezi těmi, kteří mu neslouží?

Oko Boží v každé době vidí svůj lid. Svatý Bůh, který před zraky Izraele rozdělil Rudé moře, dokazuje v každé době svou velikou moc a smutek mění v radost.

3. Vítězství nad drakem (Zj 12, 7. 9)

Jak byl Pán Ježíš zachráněn před drakem hned po svém narození? Mat 2, 13

Proti komu obrátil poražený drak svůj hněv? Zj 12, 17

Kdo posléze zvítězí? Zj 17, 14

Satanovo dílo zhouby je provždy ukončeno. Po celá tisíciletí prosazoval svou vůli, naplňoval zemi bídou a působil celému vesmíru zármutek. Celé stvoření namáhavě pracovalo a vzdychalo. Nyní jsou všechny Boží bytosti na věky zbaveny satanovy přítomnosti a jeho pokušení.

4. Kristus a jeho lid vítězí

Jakou úlohu sehraje duchovní protibožská moc v době před Kristovým příchodem? Zj 17, 12. 13. 17

Čím se bude vyznačovat pravý lid Boží v této době?
Zj 14, 12

Církev posledních dnů neučiní žádný kompromis s hříchem a bude se přidržovat víry, která byla předána svatým a bude zachovávat přikázání Boží.

Jsme z Boží milosti věrni již dnes?

5. Konečné vítězství (Dan 7, 21. 22)

Kristus učinil vše, aby jeho církev byla proměněna. Přeje si, aby každý křesťan byl obklopen duchovním ovzduším světla a pokoje.

„Umyli jste roucha svá v mé krvi, zastávali jste se věrně mé pravdy, můžete vejít.“ Až uslyšíme tato slova, vejde-me do Božího města a poznáme, že bylo zřízeno pro nás.

Jaký náhlý bude soud nad novodobým Babylónem? Zj 18, 8

Jaký osud stihne všechny, kteří se účastní jeho modlářství? Zj 14, 11

6. Svět bez kletby (Zj 22, 3)

Jaká velká radost očekává dívky Boží, přestože to dnes ještě nechápou? 1 Kor 2, 9

Vykoupení získají nové poznání. Tam se nejlépe a nejkrásněji uplatní láska a cisty, které Bůh sám dal do jejich srdcí. Ke štěstí vykoupených přispívá čisté společenství se svatými bytostmi, s anděly a s věrnými všech dob. Rodina na nebi i na zemi bude spojena posvátnými pouty.

Který přerušený vztah bude zase obnoven? Zj 21, 3

Které krásné a potěšující zaslíbení je dáno všem trpícím a zarmouceným? v. 4

Poznali jsme již dostatečně ve svém životě následky zlořečenství? Jak to bude předivné, až získáme věčný život slávy a budeme zbaveni těžkého břemene, lopocení, chudoby, nemocí a slabostí i smrti.
